

பெரிய அளவு நன்மைகள் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன.

நபி ஸலல்லாஹு அலைஹி வஸலலம் அவர்கள் கபரினார்கள்: “பெரிய அளவு நன்மைகள் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. உங்களை நான் பின் தொடரட்டுமா? என அவரிடம் மூஸா கேட்டார்.”

ஓவ்வொரு வாரமும் ‘சுபரத்தூல் கஹஃப’ஓதி இந்த மகத்தான கபரியைப் பெற்று பயன்பற்ற திட்டமிடுகிறீர்களா?

பெரிய அளவு நன்மைகள் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. உங்களை நான் பின் தொடரட்டுமா? என அவரிடம் மூஸா கேட்டார்?

இக்கதையின் முக்கிய கருத்து ‘அறிவு’. நீங்கள் எப்படி ஒரு ஆக்கபூர்வமான அறிவதை

தடேபவராக இரூக்க முடியும்? அறிவதைத் தடேபவரூடயை பண்பாடுகள் எவவை? உங்கள் கல்வியில் வறெறி பறெத்தவேயான எந்த சிறப்பியல்புகளபைப் பறெநீங்கள் கடமயைக முயல வணேடும்?

‘00000000000000 00000000 0000000000000000 0000000000000000 00000000 0000000000 00000000000000 0000000000, 00000000 00000 00000 000000000000?’ 00 00000000 00000 0000000000.’ (0000 0000000000 18:66)

00000000 000000

நான் இஸ்லாத்திற்கு வந்த போது, என்ன மிகவும் ஆழமாக நெகிழ்ச்சியெடுத்தது, இஸ்லாமில் கல்விக்கு உள்ள முக்கியத்துவம். இஸ்லாம், நாம் வாழும் தினசரி வாழ்வோடு முழுமையான தொடர்புடைய ஒரு ஞானத்தின் கருவிலம். ஆம்! அல்லாஹ் (சுபஹ்) அறிவதை(இலம்)த் தடேவதை ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் மீதும் கட்டாயக் கடமையாக கியிருப்பது எனக்கு மிகவும் வியக்கத்தக்கதாகவும் அழகானதாகவும் தெரிகிறது. நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் கபரினாரர்கள்: “அறிவதைத் தடேவது ஒவ்வொரு முஸ்லிம்க்கும் கட்டாயக் கடமை.” (அத்திரமிதி)

என் வாழ்வில் ஒரு கட்டத்தில், நான் என்ன பலவிதமான சமீபநிலைகளில், அவை என்ன ஒரு திசையை நோக்கி தள்ளுவதைக் கண்டனே – அது இஸ்லாம். நான் “ஒரு போதும் முஸ்லிமாக மாட்டனே” என சொல்லிக் கொண்டிருந்தனே. நான் மிகக் கற்றவைகவடே அறிந்திருந்தனே.

“நான் இஸ்லாமை, அதில் எனக்கு எதுவும் இல்லாத என்பதை நிரூபிப்பதற்க்காக பபிக் கப்போகிறனே.” என்ற முடிவை நான் எடுத்துத் தனே அததை தான் நான் செய்தனே. அது என வாழ்வில், மிகவும் சிந்தனையைத் துண்டிய, மனதை உலுக்கிய, வாழ்வை மாற்றிய பயணமாக இருந்தது. ஏனென்றால், நான் புத்தகங்களபைப் பபிக்கவும், அறிவுள்ளவர்களின் பசேசகைக் கவனிக்கவும், சீராவையும், கார் ஆனையும் பபிக்கவும் துவங்கியபோது, இவை அத் தனையும் தரக்கரீ தியாக இருப்பதை நம்ப முடிந்தது.

அதனால், என்னால் சரணடவைதைத் தவிர வறெதெுவும் செய்ய முடியவில்லை. நான் ஒரு நாள் என சமயைலறையில் நின்ற கொண்டு, வான் நோக்கி தலையை உயர்த்தி ஷஹாதா சொன்னனே, அன்றிலிருந்து அல்லாஹ், அல் ஹாதி, வழிகாட்டுபவன், என்ன

அறியாமலை என்ற இருளிலிருந்து ஈமானின் ஒளிக் கு இட்டுச் சினென்றான்.

அறிவதைத் தடேுவதன் அழகும், இஸ்லாமில் அதற்க்குள்ள முக்கியத்துவமும் என் வாழ்வை நிரந்தரமாக மாற்றியது. இந்த ஹதீஸை நான் படிக்கும்போது என் மனதைப் பறிகொடுத்தனே.

முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் கபரினார்கள்: “அல்லாஹ், அவனுடைய வானவர்கள், வானங்களிலும், பமியிலும்முள்ள அனதைத்தும், பொந்திலுள்ள ஏறும்புகளும், நீரிலுள்ள மீன்களும், பயனுள்ள கல்வியை மற்றவர்களுக்காகக் கற்றுக் கொடுப்பவர்களை வாழ்த்துவார்கள்.” (அத்திரமிதி : 422)

நம் அனைவருக்கும் இந்தத் திறமை – இஸ்லாமகைக் கற்பதும், கற்பிப்பதும் – இருக்கிறது என நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். அதனால், கீழே நீங்கள் ஓர் ஆக்கபிரவமான மாணவராகவும், ஆசிரியராகவும் இருப்பதற்க்கான சில பாடங்கள்!

□ □ □□□□□□ 1:□ □ □ □

நீங்கள் பற்றை கல்விக்காக அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துங்கள்

மஸா மற்றும் கிதாடைய கதையிலிருந்து ஆயத்துகளை எடுப்பதற்க்குமுன், நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் அளித்த முக்கியமான பாடத்தைப் பார்ப்போம்: ஓர் முறை மஸா நபி எழுந்து நின்று பனி இஸ்ராயீல்களிடம் சொற்பொழிவாற்றிய போது, அவர்கள் கட்டார்கள்: ‘மக்களில் மிகவும் கல்வியறிவு பெற்றவர் யார்?’ என்று. அதற்கு அவர், ‘நான் தான் மிகவும் கல்வியறிவு பெற்றவன்’ என்றார். அவர் அனதைத்தையும் அறிந்திருப்பது அல்லாஹ் வின் தன்மை என்று கபறாததால், அல்லாஹ் மஸா (அலை)வை எச்சரித்தான். அவருக்கு வஹி அறிவிக் கப்பட்டது – ‘இரு கடல்கள் சந்திக்கும் இடத்தில் என்னுடைய அபிமை இருக்கிறார். அவர் உம்மை விட அறிவு பெற்றவர்.’ மஸா (அலை) “என்னுடைய ரப்பே, அவரை நான் எப்படி சந்திப்பேன்?” என கட்டார்கள் (அல்புகாரி)

அனதைத்தையும் அறிந்த ஒருவரும் இல்லை, அல்லாஹ் (சுபஹ்) அவன் நாடியவர்களுக்காக குறிப்பிட்ட அறிவகைக் கொடுக்கிறான். மஸா (அலைஹிஸ்ஸலாம்)

தன்னுடைய அறிவதை அல்லாஹ் வோடும் தொடர்பு படுத்தவில்லை. நம் அறிவு அனைத்தும் நாம் அல்லாஹ் விடமிருந்து பெற்றது, மலேமும் அதற்க்காக அல்லாஹ் விற்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும்.

குறிப்பு: விவகேத்தில் பாதி 'லா அதர்' - 'எனக்குத் திரியாது' என சொல்லும் திறனில் உள்ளது. சிலர் அல்லாஹ் வைப்பற்றி அறிவதே இல்லாமல் அவனைப்பற்றி பசுவது விற்க்கை விட மோசமானது. அதனால், "எனக்குத் திரியாது" என சொல்லும் போது உங்களையே நங்களே காப்பாற்றிக்கொள்கிறீர்கள்!

00 0000000 2:0 0 0 0

உறுதியாக இருப்பதின் முக்கியத்துவத்தை அடையாளம் காணுங்கள்

வசனம் 60: இன்னும் மஸூதம் பணியாளிடம், "இரு கடல்களும் சேரும் இடத்தை அடையும் வரையே நங்களது நடப்பனே. அல்லது வருடக் கணக்கில் நான் போய்க்கொண்டிருப்பனே." என்று கபறியதையே நீர் நினைவு படுத்துவீராக."

மஸூத (அலஹிஸ்ஸலாம்) தன்னையே விட அறிவில் சிறந்தவர் ஒருவர் இருக்கிறார் என திரிந்தபோது, அவரைக் கண்டுகிட்டு கதீர்மானித்தார். அறிவுத்தடையில் உங்களுக்கு ஒரு உறுதியான தீர்மானம் இருக்க வேண்டும். மஸூத (அலஹிஸ்ஸலாம்), அல்கிதரசை சந்திக்கவும் வரையே மட்டனே என்றார்.

அபு ஹுரரை ரளியல்லாஹு அன்று அவர்கள் அறிவைப்பெறுவதில் தீர்மானமாக இருந்தார். அதை அடையும் வரையே அவர் உண்ண மட்டார்!

00 0000000 3:0 0 0 0

அறிவைத்தடும் போது தோழமையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ப்புகள்

வசனம் 62: ‘அவ்விருவரும், அப்புறம் அந்த இடத்தகைக் கடந்த போது, தம் பணியாளை நோக்கி, “நம்முடைய காலகை ஆகாரத்தகைக் கொண்டுவா. இந்த நம் பிரயாணத்தில் நிச்சயமாக நாம் களைப்பகைச் சந்திக்கிறோம்” என்று (மஸூ) கஹினார்.’ அறிவுத் தடேலில் நண்பர்களின் முக்கியத்தகை உணர்வுகள். ஒருவருக் காருவர் உதவுங்கள்.

00 000000 4:00 000

ஷதத்தான் அறிவுக்குத் தடகை படோட முயல்வான் என்பதகை அறியுங்கள்

வசனம் 63: ‘அதற்கு “அக்கறப்பாறையில் நாம் தங்கிய சமயத்தில் நீங்கள் பார்த்தீர்களா? நிச்சயமாக நான் மீனகை மறந்து விட்டனே.”மலேமும், அதகை (உங்களிடம்) சலுவதகை ஷதத்தனகையன்றி (வறே எவனும்) என்கை மறக்கடிக் கவில்லகை. மலேமும் அது கடலுக்குள் தன் வழியகை ஆச்சரியமாக அமதகை துக் கொண்டது.” என்று பணியாள கஹினார்.’

அறிவுத் தடேல் என்பது ஒரு லசோன காரியமல்ல என்பதற்கு இது ஒரு நிகைவிட்டல், மலேமும், சிரமங்ககை மறே கள்ள வணேட்டியிருக்கும் என்பது நிச்சயம். ஷதத்தான் உங்களகை அறிவகைப்பறுவதிலிருந்து தடுக்க எப்போதும் முயல்வான். ஏதாவது நல்லவற்றகை நீங்கள் மறந்தால் அது ஷதத்தானிடமிருந்து தான்.

00 000000 5:00 000

மாணவர்களுக்கு நல்ல நடத்தகை இருக்க வணேட்டும்.

வசனம் 66: “உங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட நன்மகையானவற்றகை நீங்கள் எனக்குக் கற்பிக் கும் பாராட்டு, உங்களகை நான் பின் தொடரட்டுமா?” என்று அவரிடம் மஸூ கடேட்டார்.’

அறிவகைத் தடேபவர் எப்போதும் மரியாதகையகைவகை கடேட்டார். மஸூ (அலகைஹிஸ்ஸலாம்) தன்ககை விக்ககை எப்போதும் மனெமகையகைத் தான் கடேட்டார். நாமும் அதகை படோல் தான்

நம் மூடையை ஆசிரியரையோ, அறிஞரையோ அணுக வணேட்டும்.

கூறிப்பு: ஒரு களேவியகை கடைபதற்கு முன், அவர்களுக்காக துவா சய்ய வணேட்டும். உதாரணமாக, 'அல்லாஹ் உங்களுக்கும் உங்கள் குடும்பத்தினருக்கும் ஜன்னதுல் ஃபிர்தெளஸ் அருள்வானாக, என்னுடைய களேவிஸ்' என கடைக்க வணேட்டும்.

00 000000 6:00 000

ஆசிரியர்களுக்கும் நன்னடத்தை இருக்க வணேட்டும்.

வசனம் 67 & 68: ('அதற்கவர்'), "நிச்சயமாக நீர் என்னுடன் பொறுமையாக இருக்க இயலமாட்டீர்!" என கறினார். "(ஏனெனில்) எதபைபற்றி உமக்கு முழுமையான ஞானம் இல்லையோ, அதில் நீர் எவ்வாறு பொறுமையாயிருப்பீர்?" என்று கடைட்டார்.'

ஆசிரியருக்கு தன் மாணவனைத் தெரியும்; அல்கிதர் தன் மாணவனை நன்றாக அறிந்திருந்தார். ஆசிரியர் தன் மாணவனுக்கு அறிவுரை வழங்க வணேட்டும்; சில சமயம் ஆசிரியர் தன் மாணவனுக்கு எது சிறந்தது என்பதை மாணவனை விட நன்கு அறிவார்.

ஆசிரியருடைய மற்றொரு நன்னடத்தை, மாணவனின் தரத்திற்கு தகுந்தவாறு பசுதல். அல்கிதர் அவர்கள், மஸா (அலைஹிஸ்ஸலாம்) காண முடியாத, அல்லாஹ் வின் விவகேம தனக்கு இருப்பதாகக் கிறுகிறார்கள், ஆனால் மஸா (அலைஹிஸ்ஸலாம்) அவர்களை அவமானப்படுத்துவதில்லை.

00 000000 7:00 000

பொறுமையுடனும் கீழ்ப்படிதலுடனும் இருங்கள்

வசனம் 69 & 70: (மஸா அலைஹிஸ்ஸலாம்), "இன்ஷா அல்லாஹ், நான்

பொறுமையுள்ளவனாகவும், எவ்விஷயத்திலும் உமக்கு மாறு செய்யாதவனாகவும் நான் இருப்பதை நீங்கள் விரைவில் காண்பீர்கள்”என கபினாரர். (அதற்கு அவர்), “நீர் என்னபின்பின்தொடர்வதானால், எந்தவிஷயத்தைப்பற்றியும் – நானாகவே அதைப்பற்றி உமக்கு அறிவிக்கும் வரை – நீர் என்னிடம் கேட்கக் கூடாது.”என்று கபினாரர்.’

மஸா அலஹிஸஸலாம் விடவில்லை, அவர் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருந்தார்.

மாணவர்களிடையே முக்கியமான பிரச்சினை அவசரப்படுத்தல். எத்தனை முறை நாம் படிக் ஆரம்பித்து, அதன் பின்தொடர பொறுமையில்லாமல் இருந்திருக்கிறோம்? ஆரம்பத்திலிருந்தே நீங்கள் “நான் பொறுமையாக இருக்கப்போகிறேன்”என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், உங்கள் மனப்போக்கு மிகச் சரியாக இருக்கும்.

அறிவுத்தடையில் ஈடுபட்டிருக்கும் உங்களுக்குத் தேவையானவற்றில் ஒன்று பொறுமை, மற்றொன்று உங்கள் ஆசிரியர் உங்களுக்குக் காட்டிய வழியில் கீழ்ப்படிதல். ஆசிரியர் ஒரு மாணவனுக்கு பற்றோர் போன்றவர்; யாருக்காவது நீங்கள் சொல்லிக்கொடுப்பதாக இருந்தால், அதை அன்புடனும், கருணையுடனும் செய்யுங்கள்.

00000000 8:00 000

அறிவிலிருந்து ஆக்கபரவத்திற்கு நகரங்கள்.

வசனம் 82: “இனி (நான் நிமிர்த்து வதை) அந்த சூவர் அந்தப் பட்டினத்திலுள்ள அநாதைச் சிறுவர் இருவருக்குரியது. அதன் அடியில் அவ்விருவருக்கும் சொந்தமான பூதயைல் உள்ளது. அவ்விருவருடைய தந்தை (ஸாலிஹான) நல்ல மனிதராக இருந்தார். எனவே, அவ்விருவரும் தக்க பிராயமடைந்து தம்மிருவரின் பூதயைலையும் வளிப்படுத்தி (எடுத்துக்) கொள்ள வேண்டும் என உம்முடைய இறைவன் நாடினான். (இவையெல்லாம்) உன் இறைவனுடைய ரஹ்மத்தில் நின்றும் உள்ளவை. என் விருப்பு, வறறுப்பின்படி எந்தக் காரியத்தையும் செய்யவில்லை. எதைப்பற்றி நீர் பொறுமையாக இருக்க முடியவில்லையோ அதன் விளக்கம் இது தான்.”என்று கபினாரர்.”

நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் கஹினாரர்கள்: எந்தப் பயனையும் தராத கல்வி, இறவைவின் பாதையில் சலெவிடப்படாத புதயைலபைப்போன்றது. (அத்திரமிதி)

அறிவு, உங்களது அல்லாஹ்வுக்கு அருகில் கொண்டுவர சலெகிறது, உங்களதுக்கு தகவாவகை (இறயைச்சத்தை) கடுகுகிறது என்றால் அது அல்லாஹ்வின் அருள். அறிவு ஒரு சதானயாகக் கடுகுகலாம்; அதை நீங்கள் தவறாகப் பயன்படுத்தலாம், அல்லது நீங்கள் கற்றதன்படி நடக்காமல் இரகுகலாம்!

அறிவு எப்படி உங்களது ஆக்கபுர்வமாக ஆகுகும்? சில சயெல்களபற்றிய அறிவும், அவற்றின் பரவும் கடுலியும் உங்களது அல்லாஹ்விற்கு அருகில் கொண்டுவர சலெலும். உதாரணம், ஃபஜருக்கு முன்னால் இரகுக அத்சுன்னத் தடுழுவது. சிலருக்கு இதபற்றிய ஞானம் இல்லை, அதனால் அதை விட்டுவிடுவார்கள். அதனால், படியுங்கள், படித்தவற்றபழகுகுங்கள், பற்ற அறிவை மற்றவர்களதுக்குப் புகட்டுங்கள்!

நீங்கள் பயன்பற்ற வண்ணடுமனெ பிரார்த்திக்கிறனே!

source: <http://www.understandqurantamil.com/%E0%AE%9E%E0%AE%BE%E0%AE%A9%E0%AE%>